

ethoogstewoord@parool.nl of Postbus 433,
 jdragen zijn maximaal zeshonderd woorden
 en ook worden geplaatst op www.parool.nl.
 icht zich het recht voor stukken in te korten.

Patrick Meershoek

Wachten op een ouderwetse winter

Een winnend lot uit de loterij, een fatsoenlijke plaat van Coldplay, een brief met uitgebreide excuses van een voormalige geliefde: er schuilt iets van schoonheid en troost in het wachten op iets waarvan je weet dat het waarschijnlijk nooit meer komt. Het is hopen tegen beter weten in, en dat is de mooiste hoop van allemaal.

In het kleine Driemond dromen ze nu van de winter. Een ouderwetse winter met temperaturen rond het vriespunt, en liefst nog een stuk daaronder. Zo'n winter waarin de schaatsen weer eens van zolder kunnen worden gehaald voor een aantal rondjes op de landijsbaan, een onder water gezet weiland net buiten het dorp.

Dat is dapper dromen op het moment dat de meteorologen melding maken van een van de warmste januarimaanden ooit. De vooruitzichten voor februari zijn niet veel beter, dus het heeft er alle schijn van dat ook de huidige winter, net als de vorige, geen periode van vorst gaat brengen en dus ook geen ijs om op te schaatsen.

In 2017 en 2018 hield het ook al niet over. De ijsvloer groeide aan tot vier centimeter, net genoeg om de kinderen uit het dorp een leuke dag te bezorgen. Tegen het einde van de middag moesten de vrijwilligers van de ijsclub iedereen van het weiland halen, omdat het vanwege de invallende dooi zelfs voor de kleintjes niet meer veilig was.

De laatste keer dat er sprake was van serieuze ijspret, was vijftien jaar geleden. Toen kon het hele dorp twee weken aan een stuk het ijs op, achteraf bekeken een ongekende weelde. Dan is Driemond ook op z'n best, wordt wel gezegd. Het hele dorp gonst van opwinding zodra het stevig begint te vriezen: nog even, en we kunnen het ijs op.

Het is een herinnering waarop lang kan worden geteerd. Elk jaar wordt het weiland op 1 december opnieuw onder water gezet. En elk jaar opnieuw maken de ruim driehonderd donateurs zonder morren hun tientje over, ook als in de voorgaande winters het enige ijs in Driemond te vinden was in de vriezer van de plaatselijke snackbar.

In oktober is de baan nog winterklaar gemaakt. Een ploeg

timmerlieden en dagloners met landbouwmachines is een hele vrije zaterdag in de weer geweest om het gras te maaien, een lekkage in de dijk te dichten en een nieuw toegangshek te plaatsen. Klimaatverandering? Elders in het land misschien, maar niet hier in Driemond.

Dat is het mooie van een dorpsgemeenschap: die heeft geen ijs nodig om de eigen ijsclub te koesteren. Die blijft hopen. Ook als het onverhoopt anders loopt, en we over honderd jaar de ene hete winter na de andere hebben, dan zullen de Driemonders vermoedelijk bij het natte wekje op potten en pannen slaan om de kamelen te verjagen. Niet op onze ijsbaan!
patrick@parool.nl